

عنوان مقاله:

مدیریت و برنامه ریزی گردشگری معماری در توسعه شهری پایدار

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و پنجمین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهسا سروش - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری موسسه جهادانشگاهی کرمانشاه، ایران

امیررضا سروش - دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه، ایران

طوبی حیدری - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معادری موسسه جهادانشگاهی همدان، ایران

علی علانی - عضو هیئت علمی گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

گردشگری از سال ۱۹۸۰ تاکنون یکی از راهبردهای توسعه ی اکثر کشورهای صنعتی و درحال توسعه محسوب می شود گردشگری منبع ارزشمند و روبه رشد درآمد ارز آوری و اشتغال است و ابزاری موثر برای توسعه ی اقتصادی و اجتماعی فرهنگی مقاصد میزبان به شمار می آید. این در حالی است که رشد سریع و بدون برنامه آن عواقب منفی و مخربی را برای محیط مقاصد میزبان گردشگری به همراه خواهد داشت. بر همین اساس از سال ۱۹۹۰ به منظور کاهش آثار منفی گردشگری، توسعه ی پایدار به عنوان هدف و سیاست برنامه ریزی برای مدیریت و توسعه به ادبیات گردشگری ورود پیدا کرد. این مقاله به ارائه چارچوب و الگویی جهت سنجش آثار زیست محیطی معماری گردشگری با در نظر گرفتن ابعاد اقتصادی و اجتماعی فرهنگی معماری به عنوان یکی از اجزای کلیدی گردشگری شهری- می پردازد و روشی را برای انتخاب تولیدات خدمات و فعالیت های گردشگری سازگار با سیاست ها و استراتژی های توسعه پایدار برای جوامع میزبان شهری ارائه می نماید. مقاله حاضر به روش ترکیبی تحلیلی توصیفی انجام گرفته است. جمع آوری داده ها از طریق مشاهده ، و با استفاده از امار و تحقیقات در وب سایت های رسمی و منابع کتابخانه ای و روش تجربی انجام شده است. ابتدا الگویی کارآمد که ترکیبی از عملکردهای اصولی معماری گردشگری از جمله زیرساخت ها برای دسترسی و حرکت سرویس های اقامتی، تسهیلات ، خدمات و جاذبه ها است ارائه شد. در گام بعدی زمینه های اقتصادی و اجتماعی-فرهنگی مقصد گردشگری مورد بررسی قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

گردشگری پایدار، مدیریت و برنامه ریزی شهری، توسعه شهری، معماری گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1948077>

